

kel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Monsanto Agricoltura Italia SpA m.fl. mod Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl., at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af artikel 3, stk. 4, første afsnit, og artikel 5, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser (EFT L 43, s. 1), samt vedrørende fortolkningen af forordningens artikel 12, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet og C.W.A. Timmermans (refererende dommer) samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 9. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, stk. 4, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser skal fortolkes således, at forekomst af transgene proteinrester i nye levnedsmidler på et vist niveau ikke i sig selv er til hinder for, at de pågældende levnedsmidler kan anses for i alt væsentligt at svare til eksisterende levnedsmidler, og dermed heller ikke til hinder for, at den forenklede procedure anvendes med henblik på, at de nævnte levnedsmidler bringes på markedet. Dette gælder dog ikke, såfremt de tilgængelige videnskabelige oplysninger i forbindelse med den første undersøgelse gør det muligt at fastslå, at der foreligger en risiko for potentielt farlige virkninger for menneskers sundhed. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om denne betingelse er opfyldt.
- 2) Spørgsmålet om en korrekt anvendelse af den forenklede procedure på markedsføring af nye levnedsmidler i henhold til artikel 5 i forordning nr. 258/97 har i princippet ikke indflydelse på medlemsstaternes beføjelse til at træffe foranstaltninger i henhold til nævnte forordnings artikel 12, således som det i hovedsagen omhandlede dekret af 4. august 2000. Da den forenklede procedure ikke indebærer noget samtykke, heller ikke stiltiende, fra Kommissionen, er en medlemsstat ikke forpligtet til at drage lovligheden af et sådant samtykke i tvivl, inden den træffer sådanne foranstaltninger. Foranstaltningerne kan imidlertid kun træffes, såfremt medlemsstaten har foretaget en forudgående risikovurdering, der under hensyn til tilfældets særlige omstændigheder er så omfattende som mulig, og såfremt det af denne vurdering fremgår, at det under hensyn til forsigtighedsprincippet er nødvendigt at gennemføre disse foranstaltninger for i medfør af artikel 3, stk. 1, første led, i forordning nr. 258/97 at sikre, at de nye levnedsmidler ikke udgør en fare for forbrugeren.
- 3) Der er ikke ved behandlingen af det fjerde spørgsmål fremkommet oplysninger, der kan drage gyldigheden af artikel 5 i forordning nr. 258/97 i tvivl, navnlig med hensyn til betingelsen om betydelig ækvivalens i henhold til nævnte forordnings

artikel 3, stk. 4, første afsnit, som skal være opfyldt, for at bestemmelsen kan finde anvendelse.

(¹) EFT C 259 af 15.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 9. september 2003

i sag C-285/01, Isabel Burbaud mod Ministère de l'Emploi et de la Solidarité (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Douai) (¹)

(»Anerkendelse af eksamensbeviser — offentligt ansatte hospitalsdirektører — direktiv 89/48/EØF — begrebet »eksamensbevis« — adgangsprøve — EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF«)

(2003/C 264/18)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-285/01, angående en anmodning, som cour administrative d'appel de Douai (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Isabel Burbaud mod Ministère de l'Emploi et de la Solidarité, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) og af Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT 1989 L 19, s. 16), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans (refererende dommer) samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: først ekspeditionssekretær L. Hewlett, senere assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 9. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Konstateringen af, at den afsluttende eksamen på École nationale de la santé publique, der fører til fastansættelse som tjenestemand i det franske sygehusvæsen, er bestået, er et »eksamensbevis« i henhold til Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. Det tilkommer ved anvendelse af direktivets artikel 3, stk. 1, litra a), den forelæggende ret at vurdere, om et kvalifikations-

bevis, som er erhvervet i en anden medlemsstat af en EF-statsborger, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv i værtsmedlemsstaten, kan anses for et eksamensbevis i henhold til denne bestemmelse og, i bekræftende fald, at undersøge i hvilket omfang de to uddannelser, som eksamensbeviserne dokumenterer er gennemført, er sammenlignelige både hvad angår varighed og de fag og discipliner, som de omfatter. Hvis det af vurderingen fremgår, at der i begge tilfælde er tale om et eksamensbevis i direktivets forstand, og at eksamensbeviserne er udstedt som bevis for ligeværdige uddannelser, er direktivet til hinder for, at værtsmedlemsstatens myndigheder som betingelse for at give den pågældende EF-statsborger adgang til erhvervet som direktør i det offentlige sygehusvæsen kræver, at den pågældende gennemgår uddannelsen på *École nationale de la santé publique* og aflægger den eksamen, der afholdes ved uddannelsens afslutning.

- 2) Når en EF-statsborger er i besiddelse af et eksamensbevis erhvervet i en medlemsstat, som er ligeværdigt med det, der i en anden medlemsstat kræves for at få adgang til en stilling i det offentlige sygehusvæsen, er fællesskabsretten til hinder for, at myndighederne i den anden medlemsstat stiller krav om, at den pågældende statsborger for at blive ansat i nævnte stilling skal have bestået en udvælgelsesprøve som adgangsprøven til ENSP.

(¹) EFT C 275 af 29.9.2001.

EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Albacom SpA (sag C-292/01), Infostrada SpA (sag C-293/01) mod Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117, s. 15), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 18. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester og navnlig direktivets artikel 11 forbyder medlemsstaterne at pålægge virksomheder med individuelle tilladelser for teletjenester økonomiske byrder som den i hovedsagerne omhandlede, der adskiller sig fra og opkræves ud over dem, der i henhold til direktivet lovligt kan pålægges, alene fordi virksomhederne er i besiddelse af disse tilladelser.

(¹) EFT C 275 af 29.9.2001 og EFT C 289 af 13.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. september 2003

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 11. september 2003

i de forenede sager C-292/01 og C-293/01, Albacom SpA (sag C-292/01), Infostrada SpA (sag C-293/01) mod Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato) (¹)

(»Teletjenester — generelle tilladelser og individuelle tilladelser — direktiv 97/13/EF — gebyrer og afgifter for individuelle tilladelser«)

(2003/C 264/19)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-292/01 og C-293/01, angående anmodninger, som Consiglio di Stato (Italien) i medfør af artikel 234

i sag C-331/01, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»EUGFL — regnskabsafslutning — tillægssbetalinger tildelt kvægproducenter i 1996 — frist for oplysning om efterforskningsresultatet«)

(2003/C 264/20)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-331/01, Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: først M. López-Monís Gallego, derefter L. Fraguas Gadea) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Pardo Quintillán), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/557/EF af 11. juli 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har